

De kleine historie van dit eigen blad.

Moet het echt een bijzondere verjaardag zijn om het eens over ons eigen ledenblad te hebben? In dit nummer 4 van dit jaar hebben we toch iets te vieren. Met de kleurrijke laatste face-lift, de vierde in evenveel decennia, wilden we het afdelingsblad aantrekkelijk houden, maar vooral een contactblad blijven voor en door eigen leden.

Al grasduinend in het afdelingsarchief botste ik op de 1° jaargang, januari 1973, van afdeling de Mandelstreek. Als redactiesecretaris tekende Gerard Doom, schoonbroer van Paul Houwen, toenmalig conservator van de Blankaart. Dat brengt me bij de naam van het ledenblad. In die periode waren Paul en Thérèse gastgezin voor de bestuursvergaderingen van Mandelstreek. Telkens een redelijke verplaatsing van Roeselare naar de rand van de Woumense broeken, waar ze woonden met zicht op de Blankaartvijver. Bij een

zeer stormachtige avond ontving hij de uitgewaaide bestuursleden met: "En dat jullie, van zover, door weer en wind, naar hier zijn moeten komen?" Het geplande contactblad was hiermee gedoopt.

In de bijna 20 jaren die vooraf gingen, werden de leden vooral via brieven of krantenartikels van de activiteiten op de hoogte gebracht. Meer wetenschappelijke bijdragen van eigen leden vonden gemakkelijk een weg naar een plaatselijke krant. De afdeling telde op dat moment 87 leden. Daarnaast waren er nog 43 leden uit onze regio bij de jeugdnatuurvereniging Natuur 2000, die ook welkom waren op de Mandelstreek-activiteiten. De startoplage van DWeW haalde zo 130 exemplaren.

In het eerste voorwoord vraagt toenmalig voorzitter Adhemar Lagrou zich af of bij het verschijnen een mijlpaal mag worden geplant. We citeren verder: *Met artikels door eigen leden of goede bekenden, die onbevangen persoonlijke ervaringen of waarnemingen mededelen. Met een vereniging zoals de onze en een contactblad dat allen bindt. In de tijdsevolutie die in razend tempo glijdt naar een waanzinnig materialisme, zullen we gelukkig zijn dat we dat nog hebben.*

Anderhalve generatie verder is dit nog steeds zeer herkenbaar, maar zijn de maatschappelijke uitdagingen voor onze vereniging en afdeling veel groter geworden. Vaak zitten we met beleidsmakers mee aan tafel, niet steeds met hun zin, om voor kwaliteitsvolle natuur in de bres te springen. Soms ook lijnrecht tegenover andere sectoren en belangengroepen...

Het boekje zelf dan: op de eerste voorpagina's herken je met wat puzzelwerk een vlucht ganzen boven een mistig polderlandschap rond Damme: een foto-ontwerp van ook weer A. Lagrou. De financiering werd mogelijk door sponsoring van vooral middenstanders, leden van de afdeling.

Met de 8° jaargang, in 1980, kreeg het ledenblad een opfrisbeurt en werden we tegelijk een echt reservaat rijker. Als nieuwe blik-

vanger zorgde Peter Hantson voor een haarscherpe tekening van rietzanger en libel in een moerasgebied. Dit werd een kwarteeuw lang het gezicht van Door Weer en Wind. Ook inhoudelijk bewoog er wat. Vaste rubrieken als het Mandelboek waren een graag gelezen aanvulling bovenop aangekondigde activiteiten en verslagen van uitstappen. Hierin nam toenmalig conservator Leo De Cooman ons

mee op zijn vele bezoeken met weetjes en natuurontdekkingen in het pas verworven reservaat de Mandelhoek in Ingelmunster. Later bundelde zvw De Buizerd deze bijdragen in een huldeboek voor Leo.

De oplage groeide heel langzaam, en er verschenen 5 nummers per jaar. Vanaf 1984, met Lena Demarez als verantwoordelijke uitgever, werd het een tweemaandelijks blad. Later nam Philippe Deprez de fakkel over tot net voor de fusie van Wielewaaal en zvw Natuurreservaten eind 2001. De oplage bedroeg dan ruim 250 exemplaren, en dus haast evenveel leden(families) in Mandelstreek.

We stonden voor een lastige afweging: dit afdelingsblad verspreiden onder de minstens 700 leden van beide verenigingen of enkel de habitués bereiken. Bovendien de vraag hoe die hogere oplage te blijven financieren. De leden betaalden namelijk bovenop het lidgeld een jaarlijkse afzonderlijke bijdrage om DWeW te ontvangen. Dit werd voor het bestuur (fijn) discussiestof...

2002: we moesten tegelijk wennen aan Natuurpunt als bekomen van de Euroshock. Freddy Van Eeckhoutte werd de nieuwe redacteur voor een blad dat ineens een, naar onze maatstaven, monsteroplage krijgt. Bakken werk ook voor wie de verzending moest doen.

Met de fusie wilden we het eigen gezicht niet helemaal verliezen: de naam bleef behouden en het vertrouwde voorafontwerp werd gespiegeld... Meer aandacht ging ook naar een verzorgde lay-out, inclusief digitale foto's van eigen leden.

Met het 50-jarig bestaan van de afdeling in 2004 stelde Filip Cardoen een aantal nieuw ontwerpen voor, waar de leden op het jubileumfeest mee konden in beslissen. Het werd snel wennen aan een frisgroen blad met steenuillogo. Om het redactiewerk wat beter te spreiden en kosten te beheersen, kozen we een 3-maandelijks tijdschrift. De plaatselijke activiteiten waren immers ondertussen ook al te raadplegen op onze website.

In 2006 nam Koen Maes de redactiefakkel van Freddy over. Met een stijgend ledenaantal, nu meer dan 1000, kwam volledige vierkleurendruk, financieel binnen handbereik. In de redactieploeg konden we gelukkig ook rekenen op Johan D'haenen voor het meer technische lay-outwerk. We kozen in 2009 voor de zeer herkenbare huisstijl van Natuurpunt, waardoor verschillende leden zich dit jaar afvroegen waar het vertrouwde Door Weer en Wind bleef. Dit moet ondertussen wel lukken...

Daarom, heb je opmerkingen, ideeën, suggesties voor de redactie: laat het ons weten. Zin om in je pen te kruipen voor een eigen bijdrage? Zeker welkom! Dit ledenblad wil, zoals bij de start, blijven ruimte geven om "onbevangen persoonlijke ervaringen of waarnemingen mede te delen".

Piet

